

РЕШЕНИЕ

№ 10553

гр. С., 19.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 144 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА**

при участието на секретаря **ЛИЛИЯ П. ПЕТКОВА**
като разглежда докладваното от **СВЕТЛАНА Н. РАЧЕВА ЯНЕВА** Гражданско дело № 20221110120722 по описа за 2022 година

Производството е образувано по исковата молба на „З...“ АД, ЕИК .. със седалище гр.С., бул.“Х/адрес/ чрез адв. П. срещу „Т...“ ЕООД, ЕИК ..., със седалище в гр.С.. и адрес на управление: ж/адрес/.

Излага се, че на 11.11.2019 г. „М...“ ООД, България изпратил до краен клиент А., гр. М... две пратки, представляващи 80 броя безжични слушалки Huawei Bluetooth Earbuds, като стоката е изпратена чрез превозвача „Т...“ ЕООД с товарителница № 42... – 40 броя, 14 кг. и с товарителница № 422657593 – 40 броя, 14 кг. Твърди, че стоката не е била доставена на получателя А... Стойността на липсващата стока възлизала на сумата от **6 659,21 лв.** съгласно фактура № 0011605703/01.10.2019 г.

Ищецът твърди, че между дружеството изпращач и „...“ АД е имало сключен договор за застраховка „Товари по време на превоз“ с период на покритие 12.10.2019г. - 11.10.2020 г. по полица № 3..., с обект на застраховката: мобилни телефони и аксесоари. За увреденото имущество изпращачът на стоката и застрахован при ищеца отправил искане за завеждане на претенция, за което е заведена щета с № 07.../2020г. На 18.03.2020г. с преводно нареждане било изплатено на застрахованото лице сумата от 6 659,21 лева.

На основание чл. 410, ал. 1, т.1 от КЗ и покана до превозвача с № 014/3847/14.04.2020 г. за възстановяване стойността на щетата, получена на 21.04.2020 г., ищецът претендира платеното по щетата от превозвача – а именно сумата от **610,50 лева**, частично предявена от общия размер на иска от **6 111,59 лв.**, представляваща незаплатен остатък от застрахователно обезщетение, **123,13 лв.** – мораторна лихва за забава върху сумата от 610,50 лева за периода от 22.04.2020 г. до 17.04.2022 г., ведно със законовата лихва за забава и разноските по де ото. Ангажират се доказателства.

В законоустановения срок по реда на чл.131 ГПК такъв е постъпил, с който исковите недопустими, а по същество оспорва предявените икове по основание и размер, с твърдения, че договорът за застраховка, на който се позовава ищецът, не се прилагал към процесните договори за куриерска услуга, застрахователят не е имал правен интерес да изпълни и не е настъпила суброгация в правата на застрахования. Твърди, че отговорността на превозвача е ограничена до обезщетение на килограм, съгласно чл. 12, б. „б“ от ОУ на дружеството. Излага, че договорът за куриерска услуга е бил сключен при ОУ на ТНТ, като съгласно чл. 18 от ОУ е следвало да бъде проведена рекламационна процедура, като същата не била извършена, следователно нямало как да бъдат установени моментът на настъпване на вредата и наличието на същата. Твърди, че не била спазена процедурата за установяване на вреди, предвидена и от страна на застрахователя. Релевира възражение за изтекла погасителна давност на вземанията. Поради неоснователността на главния иск, счита за неоснователен и акцесорния за мораторната лихва за забава. Поради изложеното моли за отхвърляне на исковите претенции, претендира разноски по делото.

Съдът е сезиран с иск с правна квалификация чл.410, ал.1, т.1 от КЗ във вр. с чл.373 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД

Съдът след като обсъди събраните по делото доказателства и изложените твърдения на страните намира за установено от фактическа страна следното:

Установя се от открита застрахователна полица „Товари по време на превоз“ с № 3..., че ищецът като застраховател е сключил застрахователен договор с трето по делото лице – М... ЕООД – с обект на застраховане „мобилни телефони и аксесоари при 100 % от фактурната стойност, вид на

транспорт: въздушен и автомобилен; лимит на превозно средство от 500 000 евро и период на покритие на договора от 12.10.2019г до 11.10.2020г. От полицата е видно още, че покритието на застрахователя е с ОУ „Товари по време на превоз“ на ищеца с Cargo Clauses A 1/1/09.

От раздел „регреси“ по полицата се установява, че в случай на нанесени щети на товар от трето по застраховката лице – превозвач, писмената рекламация спрямо застрахователя следва да се представи в срок не по-късен от 30 дни преди изтичане на срока за рекламация спрямо виновното лице.

Страните спорят по всички факти, а от уведомление за щета „Карго“ по полица с № 30700100002071/ 06.12.2019г. се установява, че застрахованото с нея лице „М...“ ООД е уведомило застрахователя за настъпило събитие на 06.12.2019г., а именно на 11.11.2019г. са изпратени две пратки с общо 80 бр. безжични слушалки марка Huawei earbuds към А.. с адрес в Германия, с куриерска фирма ТНТ като получателят не е получил стоката. Стойността на рекламацията е от **3404.80 евро**. За сумата е съставен доклад по щета и е изплатена с платежно нареждане от 18.03.2020г. сумата от 6659.21 лева на „М...“ ЕООД като обезщетение по щета с № *****/ 29.01.2020г. за случилото се на 06.12.2019г. събитие и по полица с № 30700100002071.

До Т... ЕООД с искане от 21.04.2020г. по щетата с № 07.../ 29.01.2020г. е била потърсена изплатената на застрахованото лице сума, но с отговор по нея ответникът е заявил, че ще плати само сумата от 273.81 лева съобразно приложимите от превозвача по чл.12а общи условия.

От три броя товарителница от 12.06.2019г. се установява, че на тази дата застрахованият при ищеца М... ООД като изпращач е изпратил до адрес в Германия и получател А.. литиеви батерии (аксесоари) с общо тегло от по 14 кг. Издадена е и фактура от товародателя за слушалки от 400 бр. с кат. № 6901443279005, часовник 100 бр с каталожен № 6901443262953 и слушалки с каталожен № 6901443279012 на брой от 200 на стойност по нея от 67 145 евро

Изслушано и прието е и заключение на вещо лице по СТЕ, което е дало стойност на 80 бр. безжични слушалки с марка Huawei earbuds в общ размер на 6659.21 лева.

При тези факти и от правна страна съдът намира предявеният иск за недоказан и като такъв за неоснователен със следните съображения:

Съобразно разпоредбата на чл.410 от КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу причинителя на вредата, в това число и в случаите на вреди, произтичащи от неизпълнение на договорно задължение като така регламентирано с тази норма правото е регресно и по своя характер суброгационно право.

Уважаването на този иск е обусловено от наличието на няколко предпоставки, които следва да се налице кумулативно - от една страна наличие на валидно правоотношение по имуществена застраховка между пострадалия и застрахователя - ищец, от друга - настъпването на застрахователното събитие, както и от заплащането на застрахователно обезщетение от страна на застрахователя в полза на пострадалия в изпълнение на задълженията му по застрахователното правоотношение. Тези предпоставки се установиха по делото. Следва да се установи и отговорността на прекия причинител на вредите, за което следва да са доказани освен деянието и вредата, причинната връзка между тях и вината.

Установи се, че превозвач по договор за превоз на стоки по три броя товарителници е бил ответното дружество "Т..." ЕООД. Ищецът обаче не успя да установи нито наличието на вреда – липси на сочните в исковата молба движими вещи, нито че евентуално тази вреда – недоставени аксесоари до получателя да се е случило именно поради виновно действие/ бездействие на превозвача. Не се доказва броят на изпратените стоки нито вида им, тъй като същите фигурират само във фактура на изпращача, без отразяване по товарителниците, приложни към исковата молба.

По смисъла на ч.9 от Конвенцията за международни автомобилни превози (CMR), а и съгласно чл.370 от ТЗ товародателят (изпращачът) е длъжен да предаде на превозвача товара в състояние, годно да издържи превоза, в зависимост от неговия вид и особените изисквания за отделните видове товари, като той предава на превозвача заедно с товара и документите, необходими за да достигне товарът до получателя като в случай, че опаковката на товара е явно неподходяща, превозвачът може да приеме товара, ако товародателят заяви писмено, че вредите, които биха настъпили, са за негова сметка. А съгласно чл.13 от CMR след пристигането на стоката

на предвиденото място за доставяне получателят има право да поиска да му бъде предаден втория екземпляр от товарителницата и стоката да му бъде предадена срещу подпис. *Ако се установи загуба на стоката* или ако стоката не е пристигнала до изтичане на срока, предвиден в чл.19 получателят може да предяви от свое име пред превозвача правата, произтичащи от договора за превоз. Съгласно чл.13, ал.2 от Конвенцията получателят и в двете хипотези на ал.1 е длъжен да заплати сумата на задълженията, произтичащи от товарителницата.

Да, съгласно правилата на чл. 9 от Конвенцията се презюмира до доказване на противното, че товарителницата удостоверява условията на договора и получаването на стоката от превозвача, както и нейното състояние в случай – чл.9, ал.2 от Конвенцията. В конкретния случай нито от фактурата, нито от трите броя товарителници би могло да се установи състоянието и вида на приетата за превоз стока - количество, вид и качество, тъй като и трите документа установяват само данни за превоз на товар. Това дава основание на съда да приеме, че искът на застрахователя, суброгирал се в правата на изпращача, за осъждане на ответника като превозвач да му заплати на регресно основание обезщетение за вреди на изпращача – недоставени аксесоари за мобилни устройство, е недоказан и следва да бъде отхвърлен.

При недоказаност на иска за главница се явяват неоснователни и претенциите за лихви – мораторна такава от 123.13 лева и законовата за забава от датата на сезиране на съда.

Съдът не е сезиран с искане по чл.78, ал.3 от ГПК и такива дори и при този резултат на делото не следва да му бъдат присъждани.

Мотивиран от изложеното Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ на основание чл.410, ал.1, т.1 от КЗ във вр. с чл.373 от ТЗ, чл.86 от ЗЗД и чл. 9 от Конвенция за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR) **иска** на З...“ АД, ЕИК .. със седалище гр.С., бул.“Х/адрес/ представлявано от изпълнителните директори чрез адв. Д. **спрямо** „Т...“ ЕООД, ЕИК ..., със седалище в гр.С.. и адрес на управление:

ж.к. „Дружба 1“, ул. „Неделчо Бончев“ №35 за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от **610,50 лева**, частично предявена от общия размер на иска от **6 111,59 лв.**, представляваща незаплатен остатък от застрахователно обезщетение по застраховка „Товари по време на превоз“ с период на покритие 12.10.2019г. - 11.10.2020г. по полица № 3..., с обект на застраховката: мобилни телефони и аксесоари, както и за сумата от **123,13 лв.** – мораторна лихва за забава върху сумата от 610,50 лева за периода от 22.04.2020 г. до 17.04.2022 г. ведно със законовата лихва за забава от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщението до страните за неговото постановяване.

Съдия при Софийски районен съд: _____